

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sortes, Qvibvs, Ne Temere Cadant, Temperandis; Vel, Si
Temere Dvcvntvr, Castigandis, Divini Ivdicii Æqvitas
Semper Adest**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 9. Candelæ diutiùs ardentis sorte primus Aragonum rex Iacobus est appellatus; quem pium modum impiè & superstitiosè imitantur aniculæ, in diuturniore prolium vita diuinanda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52306)

pem sui quiq; Diui implorant. Didicerat id in gentilia Borgia familia Franciscus. Ognati quoq; idem seruauit; multa Socijs indulgens, quo die Diui nomen sorte illis obtigisset: ipse ad hęc precationi plus etiam temporis tribuere solitus. A Societate hic fortiendi mos in B. Virginis Sodalitates, atq; inde in alias aliásq; , magno cum fructu, est propagatus. Multi è paruis schedis magna extirpare vitia, egregiásque exercere virtutes, Sanctósque peculiaribus colere honoribus didicerunt. Sed assuetudo quosdam facit negligentes. Alios ignorantia vtendi tanto fructu priuat. Si tollerent ignorantiam Exhortatores aut Concionatores, extinctis vtique impijs fortilegijs, sortes bonas inducerent, cultúmque Diuorum longè latéque propagarent.

§. IX.

Candela diutiùs ardentis sorte primus Arragonũ rex IACO BVS est appellatus; quem piũ modum impiè, & superstiosè imitantur anicula, in diuturniore prolium vita diuinanda.

Leonar-
Mayr in
Calend.
B Virg.

De alia Sancti patroni fortitione memorant, quam híc non omittam interferere. Anno 1208. sacro baptisinate tinctus est primus Arragoniæ rex Iacobus, cuius mater,

ter, cum dubia esset, quonam Apostolorum 4. Febr.
nomine filium suum deberet insignire, con-
siliū cepit, forti iudicium vel indicium
permittere. Duodecim itaque curauit cere-
os fundi æquali pondere & magnitudine.
Singulis cereis, alicuius Apostoli nomen in-
scripsit, vel in schedâ adiecit. Eos omnes
pariter in honorem Apostolorum accendi
iussit, addita conditione, vt cuius Apосто-
li cereus diutiùs arsurus esset, eius nomen
filius sortiretur. Diutiùs arsit cereus Iaco-
bi. Indicatum est igitur, ex Dei voluntate,
vocandum esse Iacobum. Quod & factum
est: neque sine emolumento. Nam hic po-
stea Iacobus & regnum Hispaniæ, & re-
ligionem Catholicam, & honorem D. Ia-
cobi mirificè propagauit. Plausum tulit fru-
ctumque hic modus sortiendi: quia nullum
periculum erat, quicumq; Apostolus in pa-
tronum eligeretur. Quare eo superstitionem
suam tueri non possunt stultæ illæ mu-
lierculæ, quæ, in die Fidelium animarum,
tot cereos accendunt, quot liberos habent,
eamq; prolem, cuius cereus citiùs absumi-
tur, sibi persuadent citiùs morituram; qua-
si Deus, qui vult hominibus horam mortis
esse incertam, illam cereis reuelaret. Sed re-
B ctè ei-

etè eiusmodi matres sua curiositas plectit, semper enim postea anxie metuunt, quod superstitiosè crediderunt.

§. X.

Apostolorum patrocinium. sortiendi exemplum, & antiquitas, in S. Andrea Apostolo repudiato quidem, & tamen pro-
pitio.

Istam porrò Sanctos sortiendi consuetudinem non nouam esse, docetur eo argumento, quia ante annos plus, quàm quadringentos, eius consuetudinis meminit Bernardi æqualis, & ex eodem ordine, Cæsarius Heisterbachiensis, cuius hæc sunt. *Consuetudo est maxime prouincia nostra matronis, ut tali sorte specialem sibi Apostolum eligant. In duodecim candelis duodecim Apostolorum nomina, singula in singulis scribuntur, quæ à sacerdote benedictæ altari simul imponuntur. Accedens verò femina, cuius nomen per candelam extrahit, illi plus ceteris & honoris, & obsequij impendit. In hunc modum cum quadam matrona S. Andream extraxisset, & non ei placuisset, repositâ candelâ, alium habere voluit, sed iterum idem occurrit. Quid plura? tandem traxit sibi placentem, cui cum multum exhibuisset obsequij, per omnes dies vitæ, & ad ex-*
trema

Cæsar.
lib. 8.
Mirac.
c. 56.